

Effekterna av de statliga stabilitets- åtgärderna

2009-07-31

– Sjunde rapporten 2009

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	1
BAKGRUND	2
Fi:s uppdrag	2
BANKERNAS FINANSIERINGSKOSTNADER	4
Marknadsräntornas utveckling	4
Bankernas emissioner av värdepapper	5
Bankernas inlåning från allmänheten	5
Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi	6
BANKERNAS UTLÅNINGSRÄNTOR	8
Utvecklingen av utlåningsräntorna senaste månaden	8
UTLÅNINGSTILLVÄXTEN	10
Utlåningstillväxten den senaste månaden	10
BANKERNAS VERKSAMHET I BALTIKUM	11
Utlåningen i Baltikum	11
Kreditförluster i Baltikum	11
Finansinspektionens stresstester	12

Rapporten är återrapportering enligt uppdrag i Finansinspektionens regleringsbrev för 2009 och framtagen efter samråd med Riksgälden.

Sammanfattning

Sedan FI:s föregående rapport i juni 2009 har bankernas bolåneräntor sjunkit i linje med marknadsräntorna och Riksbankens styrränta. Samtidigt har bankerna kunnat finansiera sig till en lägre kostnad. På grund av det låga ränteläget försämrades dock inlåningsmarginalerna något (bankerna kan inte sänka räntorna på kundernas konton under noll).

Bankernas finansieringssituation har förbättrats. Under juni ökade både inlåningen från allmänheten och andelen längre marknadsfinansiering.

Bankernas utlåning till svenska allmänheten ökar, men i lägre takt än före finanskrisen. I juni steg utlåningen till hushåll samtidigt som minskningen i utlåningen till företag stannade av. Tillväxttakten i utlåningen till företag på årsbasis var 4,5 procent i juni, och till hushåll 7,7 procent.

Under första halvåret 2009 redovisade storbankerna kreditförluster i Baltikum som uppgick till 12,8 miljarder kronor eller 5,9 procent av utlåningen i dessa länder. Av bankernas totala kreditförluster kom drygt 40 procent från de baltiska länderna.

I juni publicerade Finansinspektionen resultaten av tre så kallade stresstester. Stresstesterna bedömer de fyra storbankernas förmåga att möta olika ekonomiska scenarier. I basscenariot klarade samtliga banker de lagstadgade minimikraven på kapital med god marginal, och ingen bank kom under 9 procents primärkapitalrelation.

Bakgrund

Rapporten baseras på mätningar under följande perioder:

	Denna rapport	Föregående rapport
Marknadsräntor och bolåneräntor	24 juli	22 juni
Utlåningsräntor företag	juni	maj
Inlåningsräntor	10 juli	10 juni
Stockuppgifter	30 juni	31 maj

Till följd av den internationella finanskrisen har staten beslutat om olika åtgärder som minskar riskerna för inlåningskunder och andra långgivare till banker och kreditinstitut (nedan banker):

- *Införandet av en stabilitetsfond.* Genom en ny lag har regeringen fått möjlighet att med kort varsel lämna stöd i olika former till kreditinstitut. Stöd får lämnas till banker med säte i Sverige och för att motverka en risk för allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.
- *Garantiprogram för bankers upplåning.* De banker som så önskar kan, mot en garantiavgift, avtala med staten om en garanti för nyupplåning. Programmet gäller under en begränsad tid. Garantin innebär att staten träder in om inte banken kan betala.
- *Utvidgad insättningsgaranti.* I princip all inlåning upp till 500 000 kronor omfattas numera av insättningsgaranti.
- *Likviditetsstödjande åtgärder.* Riksbanken och Riksgälden har på olika sätt stöttat bankernas tillgång till finansiering genom likviditetsstödjande åtgärder.
- *Kapitaltillskottsprogram.* Bankerna kan ansöka om kapitaltillskott hos staten. Programmet omfattar maximalt 50 miljarder kronor.

Åtgärderna bör kunna bidra till att minska effekterna på ekonomin i stort av oron på de finansiella marknaderna. Samtidigt finns det också långsiktiga risker med denna form av statlig garanti för bankverksamhet. Den viktigaste risken är sannolikt att marknadsdisciplinen försvagas – sannolikheten för att insättare eller andra långgivare ska förlora pengar blir med åtgärderna mycket låg, även om banken skulle misskötas. Mer välskötta banker och banker med en lägre risk kommer därför inte att gynnas i form av lägre finansieringskostnader i samma utsträckning som om de statliga åtgärderna inte fanns på plats. Kostnaderna för att öka risktagandet minskar liksom incitamenten för att investera i riskkontroll. Incitament för långgivare och insättare att kritiskt granska olika banker minskar också. FI följer noga utvecklingen kring detta samt övriga effekter av de statliga åtgärderna.

De negativa effekterna av stabilitetspaketet ska dock inte överdrivas. Redan innan dessa åtgärder beslutades fanns förhållandevis starka förväntningar från finansärer och insättare att deras medel var skyddade – framför allt i de större bankerna.

FI:s uppdrag

Regeringen har uttryckt att avsikten med stödet till det finansiella systemet är att det ska komma även hushåll och företag till del. FI:s uppdrag innebär:

- Granska att de åtgärder som beslutats i samband med lagen om statligt stöd till kreditinstitut också kommer hushållen och företagen till del
- Granska att kreditinstituten inte utnyttjar garantierna på ett otillbörligt sätt
- Granska utvecklingen av institutens utlåning i andra länder

Viktiga datum

2008

- 13 juli De amerikanska bostadsinstituten Fannie Mae och Freddie Mac övertas av den amerikanska staten
- 15 september Lehman Brothers ställer in sina betalningar och ansöker om konkurskydd enligt chapter 11
- 18 september Den svenska staten, i form av Riksgälden, stödjer de svenska storbankernas likviditet för första gången. Därefter följer ett antal åtgärder från Riksbanken för att underlätta bankernas likviditetssituation
- 19 september Det amerikanska räddningspaketet annonseras och godtas sedermera i något justerad version av kongressen och representanthuset
- 3 oktober
- 6 oktober Staten ändrar insättargarantin till att täcka fler konton och ett större belopp av de insatta pengarna**
- 8 oktober Det brittiska räddningspaketet presenteras
- 9 oktober Riksbanken sänker styrräntan med 0,5 procentenheter till 4,25 procent i en gemensam aktion med flertalet stora centralbanker (effektivt 15 oktober)
- 13 oktober EU tillkännager att även ett europeiskt räddningspaket kommer att införas
- 13 oktober Regeringen meddelar att ett svenskt stabilitetspaket kommer att presenteras**
- 20 oktober Regeringen presenterar utformningen av stabilitetspaketet
- 22 oktober Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 3,75 procent (effektivt 29 oktober)
- 29 oktober Riksdagen beslutar om regeringens stabilitetspaket
- 3 december Riksbanken sänker reporäntan med 1,75 procentenheter till 2,00 procent (effektivt 10 december)

2009

- 3 februari Regeringen presenterar ett svenskt kapitaltillskottprogram**
- 11 februari Riksbanken sänker reporäntan med 1,00 procentenheter till 1,00 procent (effektivt 18 februari)
- 2 april Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 oktober 2009
- 21 april Riksbanken sänker reporäntan med 0,50 procentenheter till 0,50 procent (effektivt 22 april)
- 27 maj Riksgälden lånar för Riksbankens räkning upp motsvarande 100 miljarder kronor i utländsk valuta för att återställa valutareserven.
- 2 juli Riksbanken sänker reporäntan till 0,25 procent. Riksbanken erbjuder lån med fast ränta med en löptid på 12 månader.
- 9 juli Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 februari 2010.

Bankernas finansieringskostnader

Bankernas utlåningsräntor beror till stor del på deras finansieringskostnader. Finansieringskostnaderna utgörs framförallt av de direkta upplåningskostnaderna, det vill säga marknadsräntor och inlåningsräntor, men också på några andra faktorer. De huvudsakliga övriga faktorerna är:

- Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi
- Kapitalbehovet
- Kostnaden för kapitalet/avkastningskravet

Utvecklingen av dessa faktorer, till exempel ett högre kapitalbehov i bankerna, kan medföra att lägre marknadsräntor inte får fullt genomslag i bankernas utlåningsräntor.

I tidigare rapporter om effekterna av statens stabilitetsåtgärder har FI presenterat hur ovanstående faktorer påverkats av finanskrisen. Nedan följer en uppdatering av de förändringar som skett i marknadsräntorna och likviditetskostnaden sedan föregående rapporteringstillfälle.

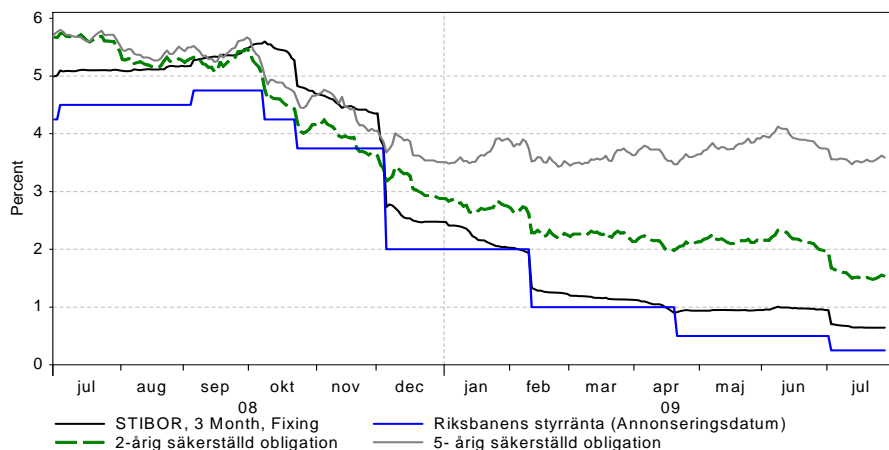
Marknadsräntornas utveckling

Avläsningsdag för marknadsräntorna samt bankernas bolåneräntor är i denna rapport genomgående den 24 juli 2009.

Riksbanken sänkte styrräntan med 25 räntepunkter till 0,25 procent i början av juli och de korta marknadsräntorna följde med ned. Interbankräntan (tre månaders Stibor) har sjunkit med 33 räntepunkter sedan den 22 juni. Räntorna på femåriga säkerställda obligationer har sjunkit med cirka 30 räntepunkter och motsvarande obligationer med två års löptid har sjunkit med 59 räntepunkter. Denna nedgång är större än nedgången i motsvarande statsobligationer. Skillnaden i priset på statlig upplåning och bankupplåning via säkerställda obligationer har alltså sjunkit sedan förra rapporten.

Ränteutvecklingen för tvåårig respektive femårig bostadsobligation samt tre månaders interbankränta och Riksbankens styrränta.

20080701-20090724

Källa: Reuters Ecowin

Bankernas emissioner av värdepapper

Enligt SCB:s statistik ökade nettoupplåningen i svenska kronor via säkerställda obligationer och bankcertifikat medan nettoupplåningen via bankobligationer respektive bostadscertifikat minskade. Enligt FI:s särskilda inrapportering visar upplåningsstatistiken dock att bankernas upplåning med bankobligationer också har ökat vilket kan förklaras av att denna upplåning har skett i utländsk valuta. Detta innebär att villkoren för marknadsfinansiering tycks ha stabiliserats.

Marknadsupplåning med statsgaranti

I oktober 2008 presenterade regeringen sitt stödpaket för banker och kreditinstitut. Paketet innefattade flera delar, bland annat ett garantiprogram för bankernas upplåning. Den totala beloppgränsen är 1 500 miljarder kronor. Per den 30 juni fanns det garantier för 344 miljarder kronor utestående, en minskning sedan 15 juni med 9 miljarder kronor. Flera av de certifikat- respektive obligationsprogram som har statsgaranti är i utländsk valuta. Åtta banker och kreditinstitut har hittills ansökt om att få delta i garantiprogrammet: Swedbank AB, Swedbank Hypotek AB, SBAB, AB Sveriges Säkerställda Obligationer, Volvo Finans bank AB, Carnegie Investment bank AB, SEB samt Sparbanken Gripen. Alla som ansökt har dock inte använt sig av möjligheten att låna med statsgaranti. Nordea deltar i det obligatoriska danska garantiprogrammet.

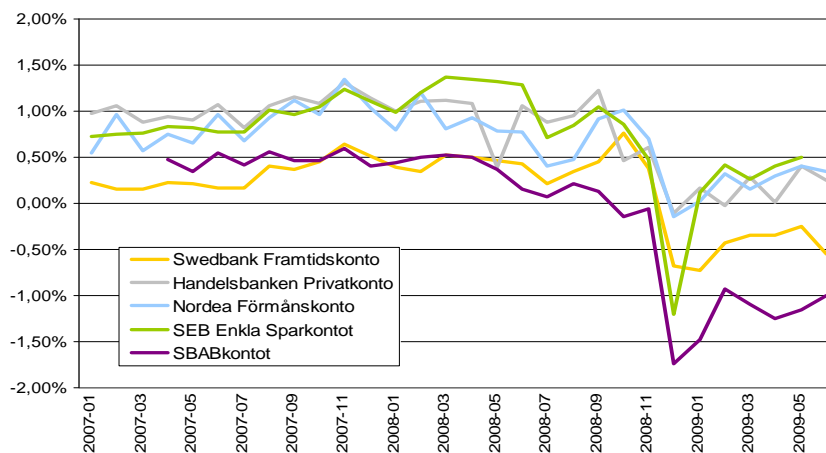
Bankernas inlåning från allmänheten

Bankernas inlåning från allmänheten ökade mellan maj och juni. Under finanskrisen var inlåning en attraktiv finansieringskälla för bankerna när andra finansieringsalternativ inte fungerade normalt.

Bankernas inlåningsräntor på sparkonton har överlag sjunkit sedan förra rapporten. Detta beror främst på det låga ränteläget. Bankerna kan inte sänka inlåningsräntorna till sina kunder till lägre än noll procent. Det ledde till att bankernas marginaler på inlåningen sjönk något i juni, se bild nästa sida.

Inlåningsmarginaler¹: Skillnaden mellan räntan på enmånads interbankränta och bankernas största sparkonton

20070101-20090710

Källa: Inrapportering till FI från bankerna, bankernas största konton

Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi

Strukturen på bankernas upp- och inlåning sammanfaller som regel inte med deras utlåning. Bankerna har en kostnad för att omvandla upplåningen till den utlåning som kunderna efterfrågar. Genom att använda derivatkontrakt kan banken omvandla upplåningen till önskad valuta och löptid på utlåningen. Transaktionerna medför som regel kostnader för banken.

Kostnaden för att omvandla lång räntebindningstid till kortare, eller priset på likviditet som det också kan kallas, har enligt FI:s beräkning sjunkit sedan förra rapporteringstillfället.

Nedan ges ett exempel på likviditetskostnaden. Alla räntor är marknadsnoteringar från 24 juli 2009.

En bank lånar ut pengar till en kund som köper en bostad. Kunden betalar tremånadersränta, 1,74 procent, men utlåningens kapitalbindningstid är på två år².

- 1) *Banken hanterar ränterisken men tar likviditetsrisken:* Banken finansierar sig på tre månaders löptid genom interbankräntan och betalar 0,64 procent i ränta. Banken har alltså en marginal på 1,1 procent [1,74– 0,64]. Denna marginal är relativt oförändrad jämfört med förra månaden. Bankens likviditetsrisk består i risken att banken inte får tillgång till ny upplåning efter tre månader och därmed får likviditetsbrist. Ju sämre finansieringsmarknaden fungerar, desto större är likviditetsrisken.
- 2) *Banken hanterar likviditetsrisken och ränterisken:* Banken finansierar sig genom att ge ut en säkerställd obligation på två års löptid (1,52 procent). Banken ingår en ränteswap där den betalar interbankräntan (0,64 procent) och får tvåårig swapränta (1,45 procent). Banken har alltså en marginal på 1,03 procentenheter

¹ Notera att diagrammet visar inlåningsmarginalen utifrån bankens perspektiv och att skalan är omvänd jämfört med tidigare rapporter. De plötsliga förändringarna i inlåningsmarginaler i diagrammet beror på förändringar i interbankräntan till följd av Riksbankens reporänteändringar.

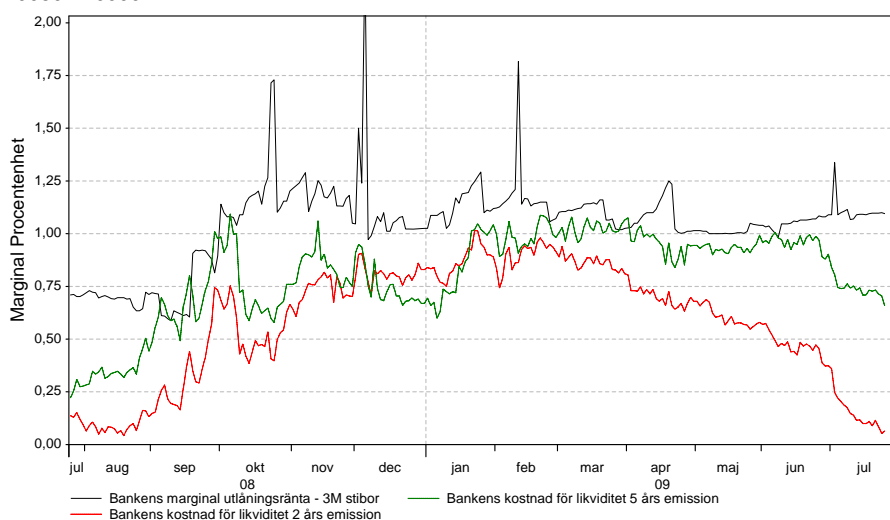
² Kapitalbindningstiden är tiden kvar till nästa omläggning av lånet.

$[1,74-1,52-(0,64 -1,45)]$, men tar varken ränterisk eller likviditetsrisk. Banken behöver alltså avstå 0,07 procentenheter för att hantera likviditetsrisken/refinansieringsrisken. Detta närmar sig nivåerna som gällde före finanskrisen.

Med antagandet att bostadslånets totala löptid är två år blir kostnaden för att försäkra sig mot likviditetsrisken alltså endast 0,07 procentenheter per år. Samma räkneexempel i föregående rapport gav en likviditetskostnad på 0,47 procentenheter, vilket innebär att kostnaden för likviditet har minskat kraftigt. Om banken istället skulle finansiera sig med en femårig bostadsobligation skulle likviditetskostnaden bli 0,65 procentenheter. Före sommaren 2007, då oron på finansieringsmarknaderna började, var likviditetskostnaden nära noll. Den tvååriga likviditetskostnaden har alltså sjunkit ned mot de nivåer som gällde före finanskrisen. Likviditetskostnaden för att emittera längre obligationer, exempelvis på fem år, har också sjunkit men är fortfarande högre än före krisen.

Utveckling av bankernas marginal samt kostnad för likviditeten för emission av tvåårig respektive femårig obligation
200807-200907

Bankernas upplåning är i regel en blandning av upplåning på olika löptider. Beroende på hur denna ser ut tar banken mer eller mindre likviditetsrisk och har därmed större eller mindre marginaler i sin utlåning. Upplåningskostnaden för marknadsfinansiering skiljer sig åt för olika banker och därmed skiljer sig också bankernas marginaler.

Bankernas utlåningsräntor

Utlåningsräntorna beror förutom av de finansieringskostnader som nämns i förra avsnittet också av:

- Konkurrensen och kundernas förhandlingsstyrka
- Bankernas strategi för utlåningen

Även hur dessa två faktorer utvecklas ingår i granskningen av effekterna av stabilitetsåtgärderna. Det är dock mer troligt att regeringens åtgärder påverkar finansieringskostnaderna än ovanstående faktorer.

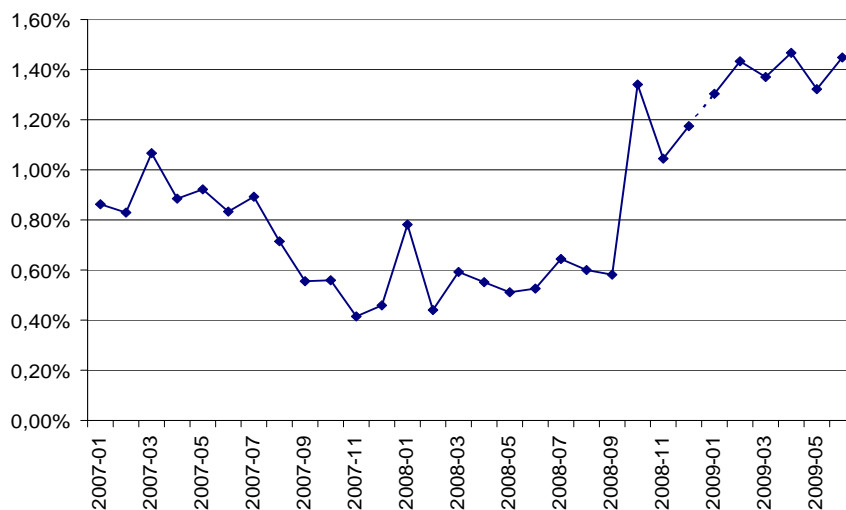
Utvecklingen av utlåningsräntorna senaste månaden

Bankernas bolåneräntor sjönk mellan 22 juni och 24 juli i linje med Riksbankens sänkning av styrräntan. Samtidigt har utlåningsräntorna till företag stigit något.

Utlåningsräntor till företag

Marginalen mellan bankernas utlåningsräntor till företag och interbankräntan har ökat kraftigt sedan oktober och var även i juni högre än före finanskrisen. Den genomsnittliga marginalen är kvar på en högre nivå än före finanskrisen.

Skillnad utlåningsräntor till företag och interbankräntan (STIBOR 3 mån)
200701 – 200906

Källa: Inrapportering från storbankerna samt SBAB till FI. Inga siffror för december 2008.

Till stor del förklaras detta sannolikt av att bankerna bedömer att kreditrisken vid utlåning till företag ökat samtidigt som företagens förhandlingsstyrka försvagats.³ Förutom att kreditrisken kan ha ökat har sannolikt även kapitalkravet samt kostnaden för kapitalet ökat i större utsträckning för utlåning till företag än till hushåll.

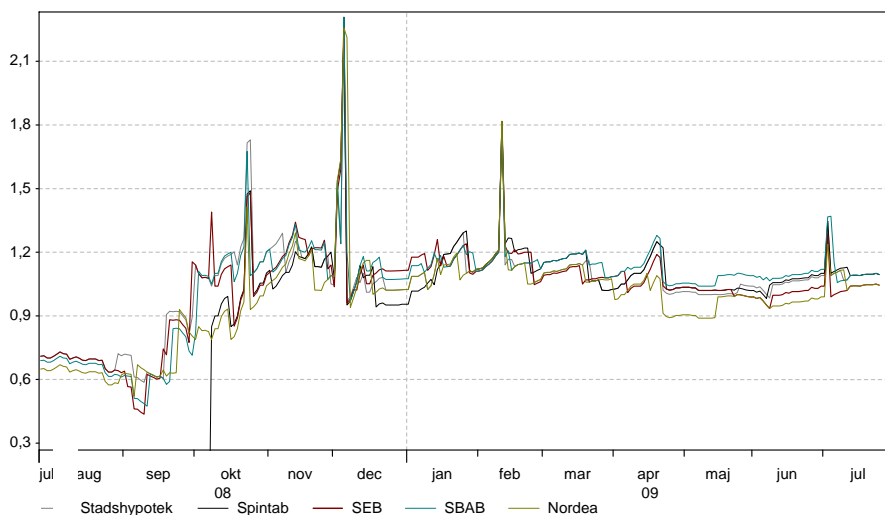
³ FI har i tidigare rapporter noterat att bankerna bedömer att kreditrisken hos företag ökat mer än kreditrisken hos hushåll.

Utlåningsräntor till hushåll

Bankernas tre månaders rörliga bolåneräntor har sedan den 22 juni (avläsningsdagen för FI:s föregående rapport) sjunkit med 0,2-0,35 procentenheter. Bankernas marginal mot interbankräntan (tre månaders Stibor) har ökat något. Samtidigt har likviditetskostnaden sjunkit enligt FI:s beräkningar. Sannolikt har också bankernas marginaler även i utlåningen till hushåll fortsatt att öka.

Marginalen mellan bankernas bolåneräntor med tre månaders bindningstid och interbankräntan (STIBOR 3 mån)

20081001-20090724

Källa: Reuters Ecowin

Utlåningstillväxten

Utlåningen till allmänheten fortsatte att öka under juni. Bilden har dock varit tudelad, bankernas utlåning till företag har fallit snabbt under våren medan utlåningen till hushåll har fortsatt att växa. Fallet i företagsutlåningen dämpades dock i juni.

Utlåningstillväxten den senaste månaden

Per utgången av juni 2009 uppgår utlåningen till svenska företag till 1 758 miljarder kronor vilket är i princip oförändrat jämfört med maj. Enligt ALMI:s⁴ Låneindikator för andra kvartalet 2009 bedömer bankcheferna att utlåningen till företag kommer att öka även framöver. Däremot tror de att det är svårare för nya företagskunder att få lån än för befintliga. Mätt i årstakt uppgick utlåningstillväxten till företag till 4,5 procent i juni, vilket innebär en minskning jämfört med maj då motsvarande siffra var 5,1 procent.

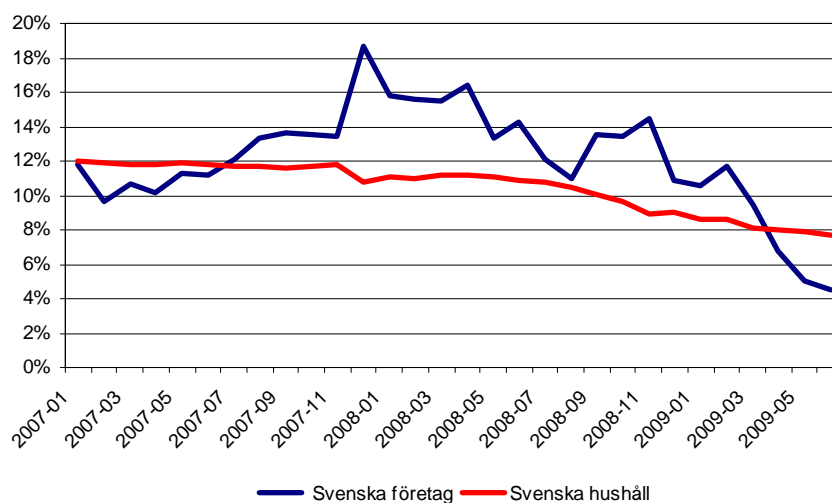
Svenska MFIs⁵ utlåning 200712 – 200906

	200712	200803	200806	200809	200812	200901	200902	200903	200904	200905	200906
Svenska icke-MFI	3 811	3 902	3 999	4 080	4 127	4 162	4 179	4 161	4 165	4 164	4 183
Företag	1 594	1 629	1 681	1 724	1 768	1 774	1 793	1 782	1 773	1 757	1 758
Hushåll	1 962	2 005	2 067	2 101	2 140	2 145	2 156	2 168	2 184	2 203	2 227
varav fastigheter	1 705	1 745	1 797	1 833	1 868	1 877	1 889	1 903	1 920	1 937	1 959
Övrigt	254	268	251	254	219	244	231	210	208	204	198
Utländska icke-MFI	863	855	950	1 005	1 091	1 119	1 200	1 159	1 157	1 149	1 139
Summa	4 674	4 756	4 950	5 084	5 218	5 281	5 379	5 320	5 322	5 312	5 322

Källa: SCB

Hushållens totala skulder ökade med 24 miljarder kronor mellan maj och juni, varav lån till bostäder utgjorde 22 miljarder kronor. Hushållens totala lånestock uppgår till 2 227 miljarder kronor. Den årliga tillväxttakten, räknat fram till juni i år, är 7,7 procent.

Rullande årlig utlåningstillväxt 200701 – 200906

Källa: SCB

⁴ ALMI Företagspartners Låneindikator, juni 2009

⁵ Monetära finansiella institut

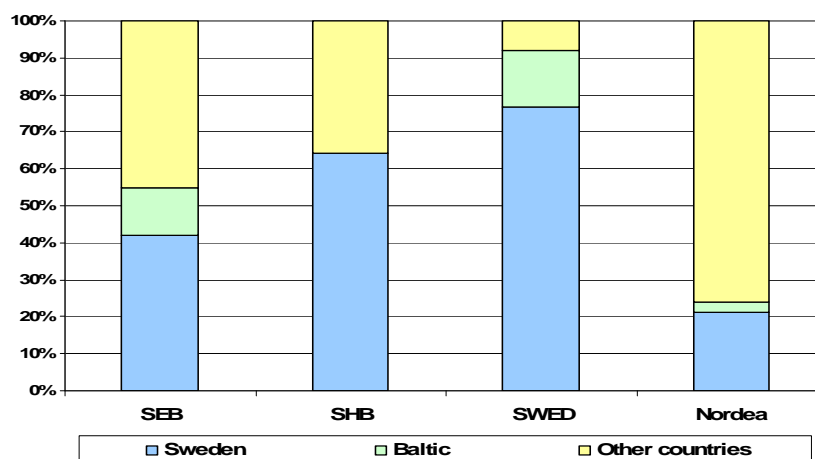
Bankernas verksamhet i Baltikum

Utlåningen i Baltikum

De tre baltiska ekonomierna krympte kraftigt under det första halvåret 2009. I takt med den ekonomiska inbromsningen har de svenska storbankerna successivt minskat sin utlåning i dessa länder. Till följd av att den svenska kronan har försvagats med nästan 15 procent sedan mitten av 2008 är dock utlåningen fortfarande 3 procent högre i kronor räknat jämfört med ett år sedan. Alla tre baltiska valutor är knutna till euron och en stor del av utlåningen är i euro.

Per halvårsskiftet 2009 uppgick utlåningen i Baltikum till 440 miljarder kronor eller 6,25 procent av de fyra storbankernas totala utlåning. Vid samma tidpunkt föregående år uppgick motsvarande andel till 6,78 procent. För SEB och Swedbank utgjorde Baltikum cirka 13 respektive cirka 15 procent av bankens totala utlåning.⁶ För Nordea var andelen utlåning mot de baltiska länderna knappt tre procent.

Storbankernas utlåning uppdelad på större regioner per 2009-06-30

Källor: Bankernas årsredovisningar samt till Finansinspektionen lämnade uppgifter

Kreditförluster i Baltikum

Nedgången i de baltiska ekonomierna med bland annat stigande arbetslöshet som följd har lett till att många bankkunder har fått svårigheter att betala räntor och amorteringar enligt kontraktsvillkoren. Detta har resulterat i försämrad kreditkvalitet i bankernas utlåningsportföljer och högre kreditförluster.

⁶ Utlåning till de baltiska länderna som andel av koncernens utlåning kan skilja sig något mellan bankerna beroende på huruvida till exempel utlåning till banker eller poster utanför balansräkningen är inkluderade i den rapporterade geografiska uppdelningen för utlåningen.

Under första halvåret 2009 redovisade storbankerna kreditförluster i Baltikum på 12,8 miljarder kronor eller 5,85 procent av utlåningen.⁷ De baltiska länderna utgjorde hela 43 procent av bankernas totala kreditförluster under denna period. SEB:s kreditförluster i Baltikum var högre andra kvartalet jämfört med det första medan Swedbanks baltiska förluster tvärtom var något lägre andra kvartalet.

Vid halvårsskiftet 2009 redovisade SEB en kreditförlustnivå i den baltiska verksamheten på 4,93 procent medan Swedbanks kreditförluster uppgick till 8,33 procent. Detta kan jämföras med drygt 0,7 procent i SEB samt 0,47 procent för Swedbank vid samma tid förra året. Både SEB och Swedbank har högst kreditförlustnivå i Lettland. För SEB uppgick den under första halvåret till 7,04 procent av utlåningen och för Swedbank 14,75 procent.

En stor del av kreditförlusterna utgörs hittills av så kallade gruppvisa reserveringar, vilket betyder att banken förväntar sig förluster i portföljen men att de ännu inte kan knytas till enskilda engagemang. I SEB utgjorde gruppvisa reserveringar hela 66 procent av kreditförlusterna i Baltikum under första halvåret, medan de utgjorde knappt hälften av Swedbanks.

Finansinspektionens stresstester

I juni publicerade Finansinspektionen resultaten av tre så kallade stresstester⁸. I stresstesterna bedömdes de fyra storbankernas (Nordea, SEB, Svenska Handelsbanken och Swedbank) förmåga att möta olika ekonomiska scenarier. Följande scenarier testades:

1. Konservativt basscenario
2. Extrema påfrestningar i Östeuropa
3. Scenario 2 + utdragen recession i Västeuropa

Scenarierna sträcker sig över tre år, 2009-2011. Testerna fokuserar på bankernas kreditrisker eftersom de svenska storbankernas kapitalkrav typiskt sett till 85-90 kommer från kreditrisker.

I basscenariot får de fyra storbankerna kreditförluster på sammanlagt 203 miljarder kronor under åren 2009-2011. Samtidigt är den sammanlagda intjäningen på 296 miljarder kronor. Kreditförlustnivån i Baltikum antas i scenariot uppgå till drygt 15 procent. Om utvecklingen blir enligt basscenario kommer bankerna sammanlagt att fortsätta göra vinst.

I basscenariot klarar samtliga banker de lagstadgade minimikraven på kapital med god marginal, och ingen bank kommer under 9 procents primärkapitalrelation. I scenario 2 och 3 antas mycket höga kreditförluster. FI bedömer dessa scenarier som osannolika men inte omöjliga. Även i dessa scenarier har samtliga banker kvar betryggande buffertar gentemot de lagstadgade minimikraven. Anledningen är att bankerna är välkapitaliserade i utgångsläget och har god underliggande intjäning.

⁷ Kreditförluster som andel av utlåning. Kreditförlustnivåerna är redovisade av bankerna själva. Till viss del kan skillnaderna mellan bankerna bero på olika definitioner på utlåning. Kreditförlustnivå anges på årsbasis dvs, omräknat till helårstal.

⁸ Se "Finansinspektionens stresstester av storbankerna" på www.fi.se.